

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване

С проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (ЗИД на КСО) се извършват промени в регламентацията на допълнителното пенсионно осигуряване, като тя се доразвива и усъвършенства в няколко основни насоки:

I. Усъвършенстване на изискванията към членовете на управителните и контролните органи

Законопроектът предвижда промени, целящи подобряване на корпоративното управление на пенсионноосигурителните дружества, като са осъвременени и оптимизирани изискванията към членовете на управителните и контролните органи на дружествата. Тези промени са част от действията по засилване на надзора и регулациите в областта на небанковия финансов сектор. Последните са залегнали като мярка в Националната програма за реформи (актуализация 2016 г.), изготвена в рамките на засиленото наблюдение на икономическите политики в Европейския съюз.

Най-съществени са нововъведенията, изискващи подходяща професионална квалификация, опит и добра репутация, като по този начин се обезпечава наличието на необходимите знания и умения у членовете на управителните и контролните органи на дружествата. С цел недопускане до управлението на средствата на осигурените лица и пенсионерите на лица, които са неподходящи за осъществяването на тази дейност, се предвижда и че не могат да са членове на управителния и контролния орган на дружеството лица, които са били освобождавани от такава длъжност в резултат на наложена принудителна административна мярка, които са управлявали дружества, чийто лиценз е отнет, както и на които са налагани административни наказания за системни нарушения.

Част от изискванията за професионален опит на управляващите и представляващите пенсионноосигурителните дружества включва и условието, той да е придобит в предприятия от финансовия сектор, чиято дейност е съизмерима с тази на пенсионноосигурителното дружество, и определени публичноправни институции, предвид обстоятелството, че тези лица осъществяват оперативното ръководство на дейността на дружеството. По отношение на изпълнителните директори и прокуристите се въвежда забрана за заемането на друга длъжност по трудов договор, освен в качеството им на преподаватели във висши училища или сътрудници в научни институти. Изисква се те да управляват дружеството, като присъстват лично на неговия адрес на управление. По този начин се цели пълното и активно ангажиране на изпълнителните директори и прокуристите с управлението на дружеството и представляваните от него фондове. Предвидено е и цялостното управление и представителство на дружеството да се осъществява съвместно най-малко от две лица, което осигурява завишена отговорност при вземането на решения. В законопроекта са предвидени и други задължения на членовете на управителните и контролните органи, целящи да се гарантира законосъобразно, компетентно, добросъвестно и ефективно изпълнение на техните функции и отговорности.

Друг нов момент в уредбата е участието на независими членове в състава на съвета на директорите или на надзорния съвет, посредством което ще се осигури независима гледна точка и допълнителен професионален капацитет в ръководството на дружествата. Предвидено е, че тези лица трябва да отговарят на изискванията за членовете на управителните органи, както и на някои допълнителни изисквания, целящи безпристрастност при осъществяване на функциите им.

По подобие на други нормативни актове, регулиращи финансовия сектор, законопроектът въвежда одобрителен режим за членовете на управителните и контролните органи на дружествата относно заемането на длъжността в конкретно пенсионноосигурително дружество. По този начин се изключва възможността до управлението на дружеството да бъде допуснато лице, което не отговаря на предвидените в закона изисквания и не е подходящо да осъществява функции с изключително обществено значение.

Друга мярка, предвидена в законопроекта с цел усъвършенстване на корпоративното управление, е развитието на режима за издаване на предварително разрешение за придобиване на акционерно участие, възлизащо на 10 и над 10 на сто от капитала на пенсионноосигурителното дружество. Промените в уредбата се базират на въведените със законодателството на ЕС единни правила за предварителна оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор, като за отправна точка при разработването на предложените промени са използвани залегналите изисквания в Директива 2007/44/ЕО и в Директива 2009/138/ЕС. В съответствие с възприетия в законодателството на ЕС подход се разширява обхватът на досегашния разрешителен режим, като се предлага същият да включва не само придобиването, осъществявано пряко или чрез свързани лица, а също така и в съгласие с друго лице. По този начин се реагира на случаи, при които се констатира заобикаляне на предвидения в закона режим на предварителен надзор от лица, които на практика се намират в тесни връзки, но от формална гледна точка не попадат в изчерпателно дефинираните хипотези на свързаност по смисъла на Кодекса за социално осигуряване (КСО).

С цел обезпечаване на текущия мониторинг над акционерите се предвиждат задължения за уведомяване на надзорния орган при промяна в техния състав и размера на тяхното участие в капитала, както и за деклариране на промени в действителните собственици, които притежават 10 и над 10 на сто от капитала на пенсионноосигурителното дружество.

В съответствие с извършените промени в изискванията към членовете на управителните и контролните органи и акционерите на пенсионноосигурителните дружества са усъвършенствани и разпоредбите, регламентиращи производството по издаване на пенсионна лицензия.

II. Усъвършенстване на изискванията към системите за управление на пенсионноосигурителните дружества

Като част от мерките по засилване на надзора и законодателството в областта на небанковия финансов сектор, залегнали в Националната програма за реформи (актуализация 2016 г.), е въведено и задължението пенсионноосигурителното дружество да разполага с ефективна система за управление, която да осигурява надеждно и благоразумно управление на дейността по допълнително пенсионно осигуряване, като подробно са уредени задълженията на управителния орган във

връзка с нейното създаване и функциониране. Изрично се постановява, че в рамките на системата за управление пенсионноосигурителното дружество създава определени ключови функции, които се осъществяват от специализирани служби и звена.

Съгласно законопроекта пенсионноосигурителното дружество е длъжно да изгради ефективна система за управление на риска, както и система за вътрешен контрол, която да гарантира спазването на нормативната уредба, вътрешните документи, сключените договори и принципите за икономичност, ефикасност и ефективност на осъществяваните дейности. Също така се регламентира вътрешният одит в дружеството, като се предвижда той да се осъществява от отделно лице или специализирано звено и да включва оценка на адекватността и ефективността на системата за вътрешен контрол и другите елементи на системата за управление. Предвидено е с наредба на комисията да се уредят функциите и задълженията на специализираните служби и звена, които задължително трябва да формира пенсионноосигурителното дружество.

III. Развитие на функциите на банките–попечители

В съответствие с изискването за засилване на надзора и законодателството в областта на небанковия финансов сектор, залегнало като мярка в Националната програма за реформи (актуализация 2016 г.), в законопроекта се предлага задължение за банката-попечител да упражнява контрол относно оценяването на активите на всеки пенсионен фонд. Тази функция е неразривно свързана с контролните функции на депозитарните и попечителските институции, видно от уредбата на тяхната дейност както в други нормативни актове, уреждащи небанковия финансов сектор в България, така и в други страни. Възможен подход би бил тази проверка да се извършва от банката-попечител ежедневно, но в резултат на задълбочените консултации със заинтересованите страни в рамките на съгласувателната процедура се очерта виждането, че разходите, необходими за упражняване на засиления контрол в това направление, могат да превишат ползите от осъществяването му. Поради това в законопроекта е заложено, че банката-попечител ще проверява оценката на активите на пенсионния фонд на тримесечна, вместо на ежедневна база.

Със законопроекта се развиват и детайлизират съществуващите задължения на банката-попечител за проверка на нарежданията на пенсионноосигурителното дружество за разпореждане със средствата на пенсионните фондове, както и задължението ѝ да сигнализира надзорния орган при установяване на нередности. По този начин се засилва осъществяваният от банката-попечител контрол върху дейността на пенсионноосигурителното дружество и се намалява рискът от извършване на правонарушения. Изрично се регламентира и отговорността на банката-попечител за всички претърпени вреди, произтичащи от неизпълнение на нейните попечителски задължения.

IV. Усъвършенстване на режима за инвестиране на средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване

Законопроектът въвежда възможност за инвестиране в нови финансови инструменти като дългови ценни книжа, издадени или гарантирани от международни финансови институции, акции и облигации, предлагани при условията на първично публично предлагане, и акции и/или дялове на алтернативни инвестиционни фондове, управлявани от лице, получило разрешение съгласно Директива 2011/61/ЕС. По този

начин се създават по-широки възможности за диверсификация на портфейлите на пенсионните фондове, предвид нарастването на техните активи, както и за реализиране на доходност при управлението на средствата на осигурените лица.

В практиката по директно инвестиране на средствата на пенсионните фондове в инвестиционни имоти са констатирани редица проблеми. Пазарите на недвижими имоти се различават съществено от капиталовите пазари както по отношение на тяхната регулация, така и по отношение на прозрачността и ликвидността. Това обстоятелство се отразява върху справедливата оценка на инвестиционните имоти, а вследствие от това – и върху стойността на средствата по партидите на лицата в пенсионните фондове. По тази причина в законопроекта е предвидено те да отпаднат като възможност за инвестиране на средствата на осигурените лица, като същевременно се увеличава лимитът за непряко инвестиране в имоти чрез придобиване на акции на дружества със специална инвестиционна цел.

С цел предотвратяване на конфликт на интереси и ограничаване на възможностите за сделки със свързани лица са предложени промени, като съществуващите забрани за инвестиране във финансови инструменти, издадени от пенсионноосигурителното дружество и свързани с него лица, се допълват със забрана за инвестиране и във финансови инструменти, издадени от лица, които са част от група, в която пенсионноосигурителното дружество е дъщерно дружество, за придобиване от пенсионните фондове на активи от лица, които са част от група, в която пенсионноосигурителното дружество е дъщерно дружество, и за придобиване от такива лица на активи - собственост на фондовете. Подчертана е и изричната забрана за инвестиране на средствата на пенсионните фондове във влогове в банка, която е свързано лице с пенсионноосигурителното дружество или принадлежи към същата група.

С оглед намаляване на риска от концентрация на инвестициите на пенсионните фондове във финансови инструменти, издадени от дружества в една група, се въвежда ограничение за инвестиране в една група до 10 на сто от активите на задължителните и доброволните пенсионни фондове. С оглед на по-добра диверсификация на портфейлите на пенсионните фондове и намаляване на концентрационния риск са развити и ограниченията при инвестиране на средствата на пенсионните фондове във финансови инструменти, издадени от един емитент. По-конкретно с проекта се предвижда, че фонд за допълнително пенсионно осигуряване може да притежава не повече от 7 на сто от акциите без право на глас на един емитент, а фондовете, управлявани от едно пенсионноосигурително дружество – заедно не повече от 20 на сто. По аналогични съображения не се допуска пенсионен фонд да притежава повече от 20 на сто от една емисия облигации. По отношение на дяловете на колективните инвестиционни схеми въведеният лимит е 45 на сто общо за пенсионноосигурителното дружество и управляваните от него фондове, а по отношение на алтернативните инвестиционни фондове – 20 на сто.

С цел противодействие на констатирани в практиката проблеми е направена промяна в изискванията към „репо сделките” и „обратните репо сделки”, които могат да се сключват за сметка на фонд за допълнително пенсионно осигуряване, като в законопроекта се предвижда насрещните страни по тези сделки да са банки или инвестиционни посредници с предвиден в закона минимален капитал, по отношение на които се осъществява специализиран надзор. По този начин се намалява рискът от неизпълнение от насрещната страна по тези сделки с цел по-висока защита на интересите на осигурените лица.

V. Съобразяване с изисквания на законодателството на Европейския съюз

Със законопроекта се предлага въвеждане на забрана за използване на пола като актюерски фактор при определяне на размера на пожизнената пенсия за старост, отпускана във връзка с осигуряване в универсален пенсионен фонд. С това изменение се цели съобразяване на българското законодателство, уреждащо задължителните пенсионни схеми, с изискванията на Директива 79/7/ЕИО на Съвета относно постепенното прилагане на принципа за равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване, в светлината на новата съдебна практика (употребата на посочените данни се забранява с решение на Съда на Европейския съюз по дело C-318/13.) и вследствие на процедура EU Pilot № 6013/14/JUST на Европейската комисия.

VI. Въвеждане на изискване за използване на идентификационен код на правния субект

На 11 септември 2014 г. Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕЮРА) прие Насоки относно употребата на идентификационния код на правния субект, наричани по-нататък „Насоките”. С тези Насоки ЕЮРА изразява подкрепата си за въвеждането на системата за идентификационен код на правния субект (ИКПС), предложена от Съвета за финансова стабилност и подкрепена от държавите от G20. С Насоките се препоръчва на националните надзорни органи да изискат от определени категории финансови институции (включително институциите за професионално пенсионно осигуряване) да се сдобият с ИКПС и да гарантират, че предоставяната до ЕЮРА информация за разглежданите институции съдържа ИКПС.

Идентификационният код на правния субект представлява международен 20-знаков буквено-цифрен код, който позволява уникална идентификация на юридическите лица, участващи на световните финансови пазари. Използването на такъв код значително подобрява автоматизацията на обработката на данните за финансовите институции и улеснява надзорната дейност и координацията между националните надзорни органи и компетентните органи на ЕС.

Предвид гореизложеното със законопроекта се въвежда изискване фондовете за допълнително доброволно пенсионно осигуряване по професионални схеми и пенсионноосигурителните дружества, които ги управляват, да се сдобият с ИКПС.

VII. Други изменения и допълнения, насочени към усъвършенстване на нормативната уредба на допълнителното пенсионно осигуряване

Със законопроекта са предложени и други промени, най-важните от които са следните:

1. Актуализиране на условията за придобиване на право на пенсия от универсалните пенсионни фондове

С предлаганите промени в чл. 167 от КСО се предвижда, че правото на пенсия за старост от универсален пенсионен фонд се придобива при навършване от страна на осигуреното лице на възрастта по чл. 68, ал. 1 или до една година преди

това. Във връзка с това се предлага и отменяне на § 116 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Кодекса за задължително обществено осигуряване (ДВ, бр. 67 от 2003 г.).

Посредством обвързването на правото на пенсия от универсален пенсионен фонд (УПФ) с възрастта по чл. 68, ал. 1 от кодекса вместо с придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст от държавното обществено осигуряване, се запазва възприетият в § 116 подход и се облекчава процедурата по отпускане на пенсия от УПФ, тъй като осигуреното лице следва да докаже единствено навършването на съответната възраст вместо придобито право на пенсия от НОИ. По този начин се създава ясна уредба, с която се третира по еднакъв начин всички осигурени лица.

Възприетият подход за пенсиониране до една година по-рано преди навършване на основната пенсионна възраст е в синхрон с чл. 68а, ал. 1 от КСО и също способства за натрупване на достатъчно средства по индивидуалните партии на осигурените лица. По този начин се дава възможност да се реализира и основната цел на осигуряването в УПФ, а именно отпускането на допълнителна пожизнена пенсия за старост, вместо еднократно или разсрочено изплащане на средства по чл. 131, ал. 2 от КСО. В най-голяма степен това е от значение за осигурените лица, започнали трудова дейност преди въвеждането на допълнителното задължително пенсионно осигуряване в УПФ, тъй като в тяхна полза са правени осигурителни вноски и техните средства са носили доходност за по-кратки периоди.

2. Повишаване на изискванията към осигурителните посредници

Осигурителният посредник е важна фигура в дейността по допълнителното пенсионно осигуряване. Обикновено той е връзката между пенсионноосигурителното дружество и осигурените лица. При осъществявания контрол от страна на Комисията за финансов надзор са констатирани редица проблеми в дейността по осигурително посредничество. Това налага по-пълното и детайлно регламентиране на функциите на лицата, които я осъществяват, и въвеждане на допълнителни изисквания към тях. Осигурителните посредници би трябвало да притежават определена компетентност и да имат чисто съдебно минало предвид естеството и характера на осъществяваната дейност. Такива изисквания обаче на практика липсват в действащата уредба в КСО. Проектът отстранява този пропуск. Уредени са също така основните задължения на тези лица и са посочени забрани във връзка с работата им.

Практиката показва, че един от основните проблеми е липсата на достатъчно познания у осигурителните посредници, включително познаване на принципите на допълнителното пенсионно осигуряване. Това се отразява на предоставяната информация на осигурените лица, която в много случаи е непълна и неточна. С оглед на това в законопроекта е предвидено задължение за пенсионноосигурителните дружества да осигурят обучение на лицата, с които възнамеряват да сключат договор за осигурително посредничество. Предвидено е също дружествата да създадат нужната организация за последващото им обучение и инструктаж.

В проекта е въведено и задължение за пенсионноосигурителното дружество да упражнява контрол за съответствието на осигурителните посредници с изискванията на кодекса и да извършва редовни проверки за законосъобразното упражняване на дейността им.

Регламентирането на изисквания към осигурителните посредници и обвързването им с отговорности при неизпълнение се очаква да доведе до повишаване качеството на дейността, по-висока ефективност на надзора, както и създаване на

условия за получаване от осигурените лица на конкретна, вярна и разбираема информация, за да могат те да вземат информирани решения, свързани с осигуряването им във фондове за допълнително пенсионно осигуряване.

3. Облекчаване на режима на промяна на участието и прехвърляне на средства на осигурените лица от един в друг съответен фонд за допълнително пенсионно осигуряване

Измененията в тази насока са свързани с намаляване на продължителността на периода, в който лицата са ограничени да променят участието си във фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване. Освен това разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от КСО е допълнена с възможността осигурените лица да променят участието си, след като са упражнили правото по чл. 124а от КСО да възобновят осигуряването си в пенсионен фонд.

Премахва се и таксата за прехвърляне на натрупаните средства по индивидуалната осигурителна партида от един фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване или фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване по професионални схеми в друг съответен фонд, управляван от друго пенсионноосигурително дружество.

4. Повишаване на прозрачността на допълнителното пенсионно осигуряване и на осведомеността на осигурените лица

Освен описаните по-горе промени, свързани с обезпечаването на информиран избор, със законопроекта са предприети и други промени, насочени към повишаване на прозрачността на допълнителното пенсионно осигуряване и на осведомеността на осигурените лица.

В новата ал. 3 на чл. 123ж на законово ниво се урежда задължение пенсионноосигурителните дружества да създават и да поддържат електронни досиета на всички осигурени лица и пенсионери в управляваните от тях пенсионни фондове. Това задължение и сега съществува, като представлява част от регламентацията в Наредба № 47 на Комисията за финансов надзор (КФН) за изискванията към информационните системи на пенсионноосигурителните дружества. Закрепването му в кодекса обаче представлява следваща стъпка в развитието на нормативната уредба, свързана със защитата на интересите на осигурените лица и пенсионерите и по-нататъшното утвърждаване на допълнителното пенсионно осигуряване като прозрачна система, която дава възможност за вземане на информирани решения от потребителите.

Съгласно посочената норма електронното досие трябва да съдържа всички налични данни за осигуреното лице и да му позволява да извършва справки и да проследява осигурителната си история. За практическата реализация на това право и на заложеното право за достъп на всяко лице до данните в индивидуалната му партида, в чл. 123з, ал. 3 е предвидено задължение на дружеството да издава при поискване уникален идентификатор на съответното лице. Уредено е и право на осигурените лица, пенсионерите и техните наследници да получат копие от съдържащите се в електронното досие документи на хартиен или електронен носител (чл. 123з, ал. 9).

5. Усъвършенстване на производствата по издаване на разрешения и одобрения, като се развиват правилата за тяхното осъществяване и се прецизират и допълват основанията за отказ за издаване на разрешение или одобрение.

6. Прецизиране на изискванията към финансовите отчети на пенсионноосигурителните дружества и управляваните от тях фондове и въвеждане на допълнителни изисквания към техния одит, включително задължение на одиторите да информират надзорния орган за определени обстоятелства, които са им станали известни в хода на одита.

7. Промени в уредбата на административно-наказателната отговорност и принудителните административни мерки

В законопроекта се предлага диференциране на размера на глобите и санкциите за нарушение на разпоредбите на част втора от КСО според тежестта на нарушенията, което дава възможност на административно-наказващия орган да определя по-справедливо наказание. Увеличен е и размерът на санкциите и глобите, налагани за извършване на нарушения на КСО и подзаконовите актове по прилагането му, включително за неизпълнение на принудителна административна мярка и за осъществяване на дейност без лицензия (чл. 352 и 353 от КСО). Повишаването на размера на налаганите наказания е свързано както с обстоятелството, че техният размер не е променян от приемането на съответните разпоредби на КСО, така и с необходимостта от засилване на тяхното превантивно въздействие.

Извършени са промени и в уредбата на принудителните административни мерки, които ще дадат възможност на надзорния орган своевременно да реагира в защита на интересите на осигурените лица и пенсионерите по адекватен на възникналите проблеми начин. По-конкретно, с цел обезпечаване спазването на изискванията към капитала на пенсионноосигурителното дружество, се предвижда възможност заместник-председателят на комисията да задължи дружеството да ограничи своите оперативни разходи, когато капиталовите изисквания са нарушени или съществува непосредствена опасност от нарушаването им. С цел оперативност надзорният орган също така се овластява да налага временна забрана за изпълнение на функциите на член на управителния или контролния орган или на друго лице, оправомощено да управлява и/или да представлява дружеството за допълнително социално осигуряване. С цел отстраняване на констатирани в практиката проблеми е дадена възможност на надзорния орган, освен одитор, да може да назначи и друг независим експерт или вещо лице за извършване на проверка на специфични въпроси от дейността на пенсионноосигурителното дружество, като редът и начинът за тяхното назначаване ще се регламентират в наредба на КФН.

С цел обезпечаване прилагането на актовете на ЕС с пряко действие със законопроекта се предвижда възможност за прилагане на принудителни административни мерки и налагане на административни наказания във връзка с нарушаването им.

8. Регламентиране на съхраняването на документите, свързани с допълнителното пенсионно осигуряване

Друг нов момент в законопроекта е свързан с въвеждането на правила за съхраняването от пенсионноосигурителните дружества на документацията, свързана с дейността по допълнителното пенсионно осигуряване. Досегашната практика показва необходимост от регламентиране на срока за съхранение както на документацията на хартиен носител, така и на електронните данни в дружеството. Този срок следва да е

съобразен с дългосрочния характер на пенсионноосигурителните правоотношения, които могат да надхвърлят периоди от 40-50 години. С новата разпоредба на чл. 123и¹ от КСО се предвижда документите, данните и информацията от значение за упражняване на правата на осигурените лица, пенсионерите или техните наследници да се съхраняват от пенсионноосигурителното дружество най-малко 50 години считано от прекратяването на съответното осигурително правоотношение. Този срок може да е и по-дълъг, когато в конкретен случай се налага съхраняването на документацията за по-продължителен период с оглед на интересите на правоимащите лица. При определянето на срока за съхраняване на документите е взет предвид аналогичният срок за съхранение на разплащателните ведомости на предприятията, уреден в Закона за счетоводството и в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Ведомостите за заплатите са основният източник, въз основа на който се издават документите, удостоверяващи трудовия стаж и осигурителния доход на лицата при пенсионирането им от Държавното обществено осигуряване по първи стълб.

9. Дефиниции

Във връзка с направените изменения в КСО са въведени и необходимите за целта определения на използваните понятия, както и са прецизирани някои от съществуващите дефиниции.

Във връзка с измененията в регулациите по отношение на изискванията към членовете на управителните и контролните органи е въведена дефиниция за „ръководна длъжност“, а по отношение на режима на инвестиране на средствата на пенсионните фондове са въведени дефиниции за „група“, „предприятие-майка“ и „дъщерно дружество“. Прецизирано е определението за „контрол“. Определенията за „опции“ и „фючърси“ са синхронизирани с дефинициите в Закона за пазарите на финансови инструменти.

VIII. В Преходните и заключителните разпоредби:

С Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта подробно са уредени въпросите, свързани с приемането на подзаконовата нормативна уредба, необходима за неговото прилагане, както и привеждането на дейността на пенсионноосигурителните дружества в съответствие с новата регламентация. Предвидени са изменения в Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), с които се въвежда право на ресорния заместник-председател да предявява иски за установяване на нищожност на вписвания в търговския регистър, на сключени сделки и на решения на общото събрание на дружеството в нарушение на изискванията на КСО, по подобие на аналогичното правомощие по чл. 15, ал. 1, т. 8 от ЗКФН на заместник-председателя, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с цел отстраняване на частноправните последици от извършените нарушения.

Предложеният проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване не се очаква да доведе до пряко и/или косвено въздействие върху държавния бюджет на Република България.

Законопроектът не съдържа разпоредби, транспониращи актове на Европейския съюз.

